

Това го знамъ, защото одушямъ. Душѣжъ съсъ
носъ-тъ си. — Имамъ обоняние, одушянье.

*

1. Дъла дърма сънка нѣма.
2. Дълъгъ Добри безъ кости.
3. Дълги Джонко безъ кокали.
4. Двѣ жлѣнки се прѣзъ плетъ теллятъ.

Слушамъ, Чювамъ, Гълчѣ, Звънѣ, Екотъ, Ечя, Слухъ, Дажъ, Воня,
Обоняние, Кусамъ, Вкусъ, Дърма, Жлѣнки.

32.

Утро.

Виждѣ колко е свѣтло! Слънце-то изгрѣяло ;
птичета-га се разстанали. Слушай! Чювашъ ли ги
какъ пѣятъ! Пчелитѣ тичатъ по работа; хвъркатъ
на самъ на тамъ. Свърши скоро работа-га си, че
да идемъ при кошяръ-тъ да ги погледами. — Мно-
го е хубаво за мене, а че и за тебе, да ставами съсъ
слънце-то, съ птици-тѣ и съсъ пчели-тѣ.

Хади сега да се помолимъ Богу и да му по-
благодаримъ за дѣто ни е опазилъ прѣзъ нощъ-та. Да
му се помолимъ да ни благослови и да ни оварди
и прѣзъ цѣлий день.

*

Съмна, съмна, стана день!
Ставамъ отъ сънъ укрѣпенъ.
Твой-то, Боже, будно око,
Отъ небе-то, отъ високо
Вардило ме е ношеска.
О, пази ме ти и днеска:
Да ме лошо не сполѣти,
Да не сторѣжъ нѣщо зло.